

Hier een paar woordjes in verband met onze Vastenavondviering.

Deze wil wat dieper in de traditie graven dan de smoeletrekkerij wat tegenwoordig onder "carnaval" verstaan wordt. Het is een echte lenteverwelkoming zoals die duizenden jaren door onze Keltisch-Germaanse voorouders werd gevierd.

Zo een viering begon steevast met het verdrijven van de winter door op de hoogstgelegen plaatsen vuren te ontsteken én door met lawaai de wintergeesten te verjagen en zo een weg te banen voor de aankomende zomer. (Toen kende men enkel een koud en een warm seizoen, van lente en herfst was toen nog geen sprake).

Het eerste deel van de viering, het verdrijven van de winter door lawaai of "Charivari", zal gebeuren door de Midwinterschutters onder leiding van onze goede vriend Hans Berghmans uit Hulshout. Zij hebben met hun "melkstoopschieten" reeds een ijzersterke reputatie opgebouwd!

Om de zon te verwelkomen werden er pannenkoeken (zonnelymbolen) gebakken en gegeten. Een Westelse variante hiervan zijn de onvervalste Métvloakes die die avond door onze bakkersploeg zullen gebakken worden.

Vervolgens is het tijd voor enkele traditionele dansen (tot driemaal toe) telkens als hoogtepunt van een programmaonderdeel. Deze deeltjes zullen door Hans Berghmans met een korte verklarende tekst aan elkaar gepraat worden.

Het absolute hoogtepunt van de avond is de uitvoering van dé lentedans bij uitstek: De Sint-Sebastiaans gilde voerd den Trawantel uit. Let op de stokken die de reep (zon) bevruchten!! Vanaf nu kan ze haar opwaartse weg, richting midzomer, ongehinderd voortzetten...

Zie mannen, dit zijn zo maar enkele zaken die mij te binnen schieten omtrent onze Vastenavondviering.

Laat er ons samen een fijne en zinvolle avond van maken en misschien wordt hiermee een traditie in Westel hersteld.

Werner